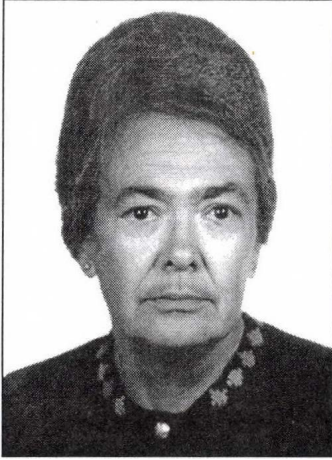

DR. K. ZOFFMANN ZSUZSANNA

1941-ben született a vajdasági Versecen. Magyar tannyelvű iskolái és a gimnáziumi érettségi után a Belgrádi Egyetem Régészeti Karára iratkozott be, ahol 1964-ben diplomázott. A következőkben a Magyar Művelődési Minisztérium ösztöndíjasaként két naptári év alatt posztgraduális képzésben vett részt a budapesti Természet-tudományi Múzeum Embertani Tárában, ahol paleoantropológiai specializációja dr. Nemeskéri János irányításával történt. 1966-ban ment férjhez dr. Kiss Attilához, a pécsi múzeum régészéhez, és így – jugoszláv állampolgárságát mindmáig megtartva – áttelepedett Magyarországra.

1966 és 1973 között paleoantropológus-muzeológusként a pécsi Janus Pannonius Múzeum Régészeti Osztályán, 1973-tól pedig nyugdíjba

küldéséig, ugyancsak, mint paleoantropológus a Magyar Nemzeti Múzeum Régészeti Osztályán dolgozott muzeológusi, majd tudományos főmunkatársi beosztásban.

Szakmai munkásságát kezdettől fogva a Kárpát-medence őskori történelmének megajzolásához segítséget nyújtó paleoantropológiai vizsgálatok képezték. E munka nyomán először kelet Kárpát-medence neolitikus és rézkori periódusainak embertani áttekintése készült el; ez volt kandidátusi disszertációja témája is. Vizsgálatait ezután Kárpát-medence teljes őskorára terjesztette ki; az egész térség neolitikumtól a vaskor végéig terjedő időszakának embertani áttekintését képező, és 1997-re már nagyjából elkészült munkája nagydoktori értekezéskénti benyújtására azonban nyugdíjaztatása miatt már nem került sor.

Az őskori népességekre vonatkozó vizsgálatai mellett az idők során néhány római korból való, ill. Árpád-kori és középkori embertani sorozat feldolgozását is elvégezte, beleértve az 1526-os mohácsi csata tömegsíkjainak helyszíni vizsgálatát is.

Egykori muzeológusi szakmája folytatásaként jelenleg is gondozza a pécsi Janus Pannonius Múzeum Régészeti Osztályának több ezer tételes embertani gyűjteményét.

Szakmai bibliográfiáját az említett két nagyobb kiadatlan kézírata, adatközlések, leletkatalógusok és összegező tanulmányok képezik. Mivel a fiatalabb régész-generáció elődeinél már sokkal jobban értékeli az embertani kutatásokat, ma már egyre több vidéki múzeum régészével együttműködve munkássága továbbra is Kárpát-medence őskori népességeinek mind részletesebb antropológiai megismerésére irányulhat.

